

KLAAR VOOR DE START?

INTERNATIONAL
TIM POST, EXPERT
ON LUCID DREAMING

ACHTERGROND
STUDENTEN
EN RELIGIE

CULTUUR
SELINA BAUMANN
DANST IN NEW YORK

IN DIT NUMMER

22

Sabien van Harten, hoofd van de nieuwe afdeling Student Affairs & Services, had graag willen meedenken over de internationaliseringsplannen van de UT. 'Nederlandse studenten vinden vaak dat de buitenlandse studenten zich moeten aanpassen. Ik ben daar tegen.'

10

Alumnus Frans van der Veeke maakte zijn eerste hardlooppilometers tijdens de Bata. Ook dit jaar komt hij er voor terug, om een video te maken. 'Met een paar jongens langs de route gekke mensen interviewen, dat soort werk.'

6

Klaar voor de Batavierenrace?
Of nog op zoek naar motivatie?
Lees dan het verhaal van de
Deense Annette Fredskov. Ze
liep 366 marathons in één jaar,
net zo veel kilometers als
88 Bata's.

30

Tijdens het hardlopen zag
Eymeke Lobbezoo plots een
helikopter met zoeklicht
boven zich hangen. 'Ren! De
duistere straten dempen mijn
voetstappen. Ik schiet een
steegje in. Proef maagzuur.
Stamp door. Thuis, bijna
thuis. Word ik gezien?'

34

PhD Dong Nguyen develops
methods to analyse social
media content. Facebook,
Microsoft and Google
already had the privilege to
host her during her
internships. 'Social media
reflect society, culture and
people.'

EN VERDER...

- 4 Hoe is het eigenlijk met...? Eureka!
- 5 De passie van Guus Rijnders
- 12 Column Enith Vlooswijk
- 13 Microscopentrio
- 14 Interactieve speelplaats
- 16 Studenten en religie
- 19 Speeddate met Remke Burie
Column Jurnan Schilder
- 20 UT in beeld
- 26 Dansdroom in New York
- 27 Campusgids: baccalaureaat
App van de maand: Ringcredible
- 28 Campusband Ciska de Rat
- 30 On the Road: 'De Bak'
- 31 Visualizing Napoleon's march
- 32 Lucid dreaming
- 35 Buzzword: perfect human
UT Global
- 36 New Englishes
- 38 UT&UL

HOE IS HET EIGENLIJK MET....?

DE CAMPUSROBOT

Het was april 2014 toen we de campusrobot FROG voor het eerst publiekelijk zagen rijden. Hij, of zij, heette koning Willem-Alexander welkom tijdens de opening van The Gallery. Sindsdien is het stil rondom de autonome robot. Of zien we dat verkeerd? 'Ja', zegt Vanessa Evers, hoogleraar human media interaction en 'founding mother' van FROG. 'Hij is op de campus en leeft! De robot is hartstikke druk met het geven van demonstraties én is op zoek naar studenten die met hem aan de slag willen.'

Evers vertelt dat volgende maand een aio van de Spaanse Uni-

versidad Pablo de Olavide naar Twente komt om de autonome navigatie in te passen bij FROG. 'Daarmee leert de robot hoe de campus eruit ziet en welke wegen hij kan bewandelen.' Als dat klaar is, mogen de studenten aan het experimenteren met de rijdende robot. 'De basiszaken zoals beeldherkenning, reactievermogen, sensoren en de navigatie zijn allemaal aanwezig. Studenten kunnen FROG gebruiken als platform om te oefenen. Denk aan het uitproberen van informatieservices, het implementeren van een leuk spel of het testen van nieuwe software.' Grote kans dat je FROG binnenkort tegen het lijf loopt op de campus.

'Hij is op de campus en leeft!'

EUREKA!

SOFTWARE VOOR COMPOSITETEN

De voordelen van thermoplastische composieten in de auto-industrie zijn groot: ze zijn superlicht, erg sterk, duurzaam en recyclebaar. Auto's kunnen er een stuk lichter van worden en daarmee kan ook het verbruik omlaag. Maar, tot nu toe vormde het ontwerpproces een drempel. Het is moeilijk de materialen foutloos (en zonder plooien) te vormen. 'Veel fabrikanten missen gevoel voor het materiaal. Ervaring met verwerking van staal is niet een-op-een te gebruiken bij composieten', stelt Bert Rietman van het ThermoPlastic composite Research Center (TPRC). Nieuwe software van UT-onderzoeker Ulrich Sachs moet dit probleem verhelpen. *Trial and error* in het productieproces is volgens hem niet meer nodig. 'Je wilt zo snel mogelijk weten of een onderdeel maakbaar is. Ontstaan er bijvoorbeeld plooien bij het omvormen? Voldoet het eindproduct?', aldus Sachs. 'In de auto-industrie is het een eis dat je nieuwe materialen en processen kunt simuleren, maar de huidige software voor het omvormen van metaal is niet geschikt voor thermoplastische composieten. Met deze nieuwe software lukt dat wel.'

JAMMEN

Een jaar of twintig geleden trok **Guus Rijnders** (51), hoogleraar nano-elektrische materialen, de stoute schoenen aan. Hij kocht een gitaar en ging op muziekles. Als vijftienjarige speelde hij ook een tijdje gitaar, maar dat was snel voorbij. 'Dat ging niet verder dan wat kampvuurnummers. Daar moet je drie, vier akkoorden voor kennen, dan houdt het gauw op.'

Op zijn dertigste nam hij drie jaar les, daarna leerde hij bij van Youtube-filmpjes. Via zijn gitaar-docent rolde hij in een bandje en later in een tweede toen hij tijdens een straatfeest hoorde dat meer burens muzikaal waren. Sinds een paar weken zijn beide bands gefuseerd.

Rijnders speelt zowel akoestisch als elektrisch. Hij heeft een Fender stratocaster, dezelfde gitaar als Jimi Hendrix en Eric Clapton. Een keer in de twee weken, soms elke week, repeteert hij met Playing L-street, vernoemd naar de Lariksstraat in Lichten-voorde waar Rijnders woont. In een eigen repetitieruimte nemen ze met zijn vijven hun coverrepertoire – 'van John Mayer tot Foo Fighters en Bløf' – door, studeren nieuwe nummers in, of gaan gewoon even lekker jammen. 'Het is fantastisch om samen muziek te maken. Iedereen die in een bandje speelt, herkent dat. Een avondje spelen voelt als stappen, een avondje uit.'

Zes tot acht keer per jaar treden ze op. In kleine kroegjes vaak, maar ook op de Zwarte Cross, op fietsafstand van Rijnders' huis. 'We zijn de huisband van de Universiteit: de tent waar de UT populairwetenschappelijke verhalen afwisselt met experimenten en muziek. Daar staan we drie dagen en krijgen we veel aandacht. Het hoogtepunt van het jaar.'

KAN DE BATA GROEIEN?

Zit er nog groeipotentie in 's werelds grootste estafetteloop? Kunnen er meer dan 8500 lopers en 350 busjes de weg op? Robert Paassen van het werkveld wedstrijdroute & veiligheid geeft het een heel kleine kans. 'Eigenlijk is dit het maximum.'

'Als het niet meer leuk is, haken vrijwilligers af'

Natuurlijk is het een wens, ook vanuit de organisatiecommissie, om het evenement te laten groeien. Want elk jaar zit de inschrijving binnen no time vol. En elk jaar moeten heel veel potentiële deelnemers teleurgesteld worden, omdat er geen plek voor ze is.

En dat is ontzettend jammer, vindt ook Paassen. 'Maar een grotere Bata kunnen de wegen niet aan, en ook de medewerkers van de Batavierenrace niet', zegt hij. 'Sommige wegen zijn simpelweg te smal. Daar kun je niet met te veel busjes samenkomen. Bovendien moeten we voor de hele route vergunningen aanvragen. Als er klachten zijn wegens vernielingen door te druk verkeer, dan krijgen we voor het jaar daarop geen nieuwe vergunning. Nog meer deelnemers heeft ook als consequentie dat er een extra startgroep bijkomt. Dat betekent weer dat medewerkers langer op de been moeten blijven en dat de race langer duurt.'

Voor al die Bata-vrijwilligers is het nu al een zware opgave om zoveel uren achter elkaar in touw te zijn, hoe leuk meewerken aan het evenement ook is. Paassen: 'Wij houden in de gaten dat het leuk én verantwoord moet blijven. Wij hebben al die vrijwilligers keihard nodig. Als het niet meer leuk voor ze is, dan haken mensen af.'

Nieuwe knelpunten

Elk jaar blijken er toch weer ergens nieuwe knelpunten te ontstaan. Vaak ook met als oorzaak de capaciteit. Zo zijn er dit jaar maatregelen genomen om het forse nachtblok te verkorten. 'Besloten is om etappe 3 in te korten en op te splitsen, omdat vaste medewerkers aangaven dat de

nachtetappes te lang duren. Daardoor schuiven de etappes op. Wat eerder etappe 4 was, is nu etappe 5. Ook is de route door deze beslissing ingekort met 6 kilometer. En dat zorgt weer voor wat ruimte in de tijdsplanning.'

Heel misschien, over een paar jaar, zal er weer wat rek komen voor de Batavierenrace, denkt Paassen. Hoe, dat weet hij nu ook niet. Voorlopig zitten ze echt tegen het maximum aan. 'Maar ja, dit wordt al jaren gezegd over de Batavierenrace en elk jaar blijken we toch nog weer iets te zijn gegroeid.' |

177 Bata-kilometers

In Nijmegen klinkt op zaterdag 25 april om precies 00:00 uur het startschot voor de 43ste Batavierenrace. Zo'n 177 loopkilometers en 25 etappes verder finisht de race op de sintelbaan op de campus. Herstarts zijn er in Ulf, Barchem en op de Oude Markt in Enschede.

Met 8500 deelnemers is de Bata 's werelds grootste estafetteloop. Het feest na afloop trekt nog meer studenten: 13.000 feestgangers verwacht de organisatie op de campus. In Bastille, Vrijhof, Sportcentrum en twee grote tenten op het evenemententerrein treden verschillende bands op.

EIGENAAR: Branco van Minnen,
student biomedische technologie

MERK: Asics (hyper-speed 6)

LEEFTIJD: 'Ik heb ze gekocht op 12 februari, dus ongeveer vijf weken.'

GEHECHT?: 'Ik gebruik deze schoenen alleen voor wedstrijden. Ik heb er nog maar drie wedstrijden op gelopen en die gingen allemaal erg goed! Twee

keer won ik en de laatste keer liep ik een mooi persoonlijk record op de 5 km van 16:42 min.'

AANTAL KM: 'Omdat ik er eigenlijk alleen wedstrijden op loop, hebben ze pas zo'n 20 km gelopen.'

BATA: 'Ja natuurlijk! Ik loop dit jaar weer voor het UT/Saxion-team. Stiekem hoop ik dat ik de slotetappe mag lopen.'

EIGENAAR: Mirthe van Erp,
student technische geneeskunde

MERK: Saucony

LEEFTIJD: Driekwart jaar. Ik heb ze sinds eind juni 2014.

GEHECHT?: Het zijn mijn eerste paar hardloop-schoenen. Hiervoor ging ik ook regelmatig hardlo-

pen, maar dan gewoon op gym schoenen. Wat een verschil toen ik mijn eerste rondje op deze nieuwe schoenen ging lopen! Daarnaast heb ik ook mijn eerste hardloopwedstrijd, de zevenheavenloop, gelopen op deze schoenen.'

AANTAL KM: 'Ongeveer 400 km.'

BATA: 'Jazeker!'

DE SCHOENEN VAN...

EIGENAAR: Niels Wesselo,
student communicatiewetenschap

MERK: Saucony

LEEFTIJD: Ongeveer een jaar

GEHECHT?: 'Niet echt. Ik ben geen liefhebber van lange afstanden lopen en ik loop eigenlijk alleen hard wanneer ik lange tijd niet kan voet-

ballen, bijvoorbeeld tijdens de winterstop.'

AANTAL KM: 'Mede doordat ik geen groot fan ben van hardlopen - zonder dat er een bal in de buurt is - denk ik dat de schoenen er nog geen 100 km op hebben zitten.'

BATA: 'De komende Bata zal ik ze dragen dus dan komt er 6,6 km bij.'

EIGENAAR: Inge Boomkamp,
beleidsadviseur UT

MERK: Saucony

LEEFTIJD: 10 maanden

GEHECHT?: 'Ik ben niet aan schoenen gehecht, ze moeten gewoon goed lopen. Als je veel loopt gaat een schoen ongeveer een jaar mee. Het beste

is om met twee paar schoenen te lopen en af te wisselen. Ik presteer het wel om de meest leuke schoenen te vinden! Eerst een aantal jaren vies paars. Deze zijn beschaafd groen, maar nu heb ik een nieuw paar, roze met geel.'

AANTAL KM: 'Zo'n 1500 kilometer.'

BATA: 'Niet met deze, wel met het nieuwe paar.'

88 BATA'S IN EEN JAAR

Bij de Deense Annette Fredskov werd in 2010 MS geconstateerd. Ze weigerde haar leven te laten bepalen door de spierziekte en nam zelf de regie in handen. Vanaf augustus 2012 liep ze een jaar lang elke dag een marathon. Behalve op de laatste dag; toen liep ze er twee. Totale afstand: 15.443 kilometer, gelijk aan 88 Batavierenraces.

**'Ik kan het,
ik wil het, ik
ga het doen'**

Waarom marathons? Ik ben verliefd op de marathon. Het is voor mij de ultieme afstand. Uiteindelijk was ik ook nieuwsgierig naar wat we kunnen als ons lichaam en onze geest samenwerken.' Annette toont al vier jaar geen symptomen meer. 'Die verdwenen toen ik begon met hardlopen en vooral toen ik positief ging denken. Dat was een heel bewuste, mentale training. Iedere dag zei ik misschien wel duizend keer tegen mezelf: 'Ik kan het, ik wil het, ik ga het doen!' Het is wonderbaarlijk wat we kunnen doen met positieve gedachten.' Gemiddeld deed Annette zo'n vijf uur over haar dagelijkse marathon. Een bewuste keuze, zegt ze. 'Het draait allemaal om tempo. Een marathon lopen in vier uur, iedere dag, een jaar lang, zou me niet zijn gelukt. Ik probeerde zo weinig mogelijk energie te verbruiken.' Ze beschouwde het hardlopen als haar werk. 'Dat moet je ook gewoon iedere dag doen. Ik vroeg me nooit af of ik het wel wilde, of dit gekkenwerk was... Ik stapte gewoon uit bed, ontbeet met mijn gezin en ging lopen.'

Is elke dag een marathon lopen wel gezond? Annette: 'Dokters volgden mij en voerden maandelijks testen uit.

Mijn botten werden sterker, ik verloor vet en kreeg er spiermassa bij. Ik had alleen soms een ijzersupplement nodig. De dokters snaptten niet hoe het kon, maar ik ben al die tijd niet meer ziek geweest. Ik ga niet zeggen dat het gezond is. Ik was enorm moe, maar ik werd er wel sterker van!' Met twee marathons op de laatste dag voltooide Annette Project 366. De laatste dag wilde ze extra speciaal maken, als een finale. 'Toen ik over de streep kwam was het enige dat ik kon denken: dank je, dank je, dank je. Ik had het niet gekund zonder de steun van mijn familie en vele anderen om me heen.'

Annette traint al volop voor haar nieuwe project. Vanaf juni gaat ze met drie anderen in totaal 1145 kilometer in twintig dagen lopen, van haar woonplaats Næstved naar Parijs. Daarbij komt ze ook door het Limburgse plaatsje Neeritter. Heeft Annette nog tips voor de Bata-lopers? 'Focus op wat je kan en ga erin geloven, anders overtuig je jezelf ervan dat je niets kan. Het maakt niet uit wat je situatie is, je kunt er altijd wat aan doen. En focus altijd op het positieve. Het maakt niet uit of je moe bent tijdens de race. Denk maar zo: als het waait, regent het niet. Als het regent, stormt het niet.' |

WAT HELPT JE NAAR DE EINDSTREEP?

Gedachten tijdens het lopen

Inkalmomentje? Iedereen kent het wel. Het punt waarop de finish nog niet in zicht is en je al wel enige tijd onderweg bent. Probeer jezelf te stimuleren door positief te denken, richt je bijvoorbeeld op de loper vlak voor je.

Ademhaling

Wanneer je het zwaar krijgt ga je vaak sneller ademen, maar een zwaardere ademhaling zorgt er juist voor dat je minder effectief zuurstof opneemt. Probeer erop te letten, in de trainingen maar juist ook tijdens de Bata, dat je rustig blijft ademen.

Houding

Wanneer we moe worden hebben we allemaal de neiging om in elkaar te zakken. Probeer toch ook dan rechtop te lopen en jezelf lang te maken. Zo kunnen je longen zich beter met zuurstof vullen dan wanneer je ineengedoken loopt.

Voeding/drinken

Vooraf eten en drinken is belangrijk voor het halen van de eindstreep. Tijdens het hardlopen verbruik je vooral koolhydraten en vetten en je verliest veel vocht. Zorg ervoor dat je 1 tot 2 uur voor je eigen start nog een koolhydraatrijk tussendoortje neemt, een mueslireep of banaan kan al voldoende zijn.

Kleding

Zorg ervoor dat je de kleding aanpast op de weersomstandigheden. Bij warm weer kan hardlopen in een lange broek echt niet. Zorg ervoor dat je een korte broek en een singletje of een dun T-shirtje draagt. De stof moet goed ademend zijn, dus geen katoenen T-shirt!

Pasfrequentie

Met name bij beginnende lopers, maar ook bij gevorderden, komt het vaak voor: een veel te lage pasfrequentie. Een pasfrequentie van rond de 180 per minuut wordt in de literatuur als meest efficiënt beschouwd. Je gaat beter onder je lichaamsswaartepunt landen en het dwingt je meer rechtop te lopen.

Schoenen

Er is maar één manier om op de juiste schoenen te lopen: naar een hardloopspecialzaak gaan en een loopanalyse laten uitvoeren. Alleen zo krijg je goed inzicht in de hardloopschoen die bij jouw voeten past.

Meer en uitgebreidere loopadviezen? Op www.utnieuws.nl geeft fysiotherapeut Lesley Smit wekelijks een tip voor een goede voorbereiding op de Bata.

Frans van der Veeke komt terug voor de Bata

‘HET LOPEN IS BIJZAAK’

De Batavierenrace bracht hem tijdens zijn studie aan het hardlopen. Sindsdien is UT-alumnus Frans van der Veeke (31) elk jaar tijdens de Bata op de campus te vinden voor allerlei hand-en-spandiensten. Maar de kans bestaat, dat aankomende editie zijn laatste is. De betrokkenheid slijt, zegt hij.

Bij het hardlopen zelf liggen de feiten heel anders. In 2003 maakte hij de eerste hardloopp kilometers voor de Batavierenrace en nu, twaalf jaar later, maakt hij zich op voor IRONMAN, een triatlon in Barcelona in oktober. 3,8 kilometer zwemmen, 180 kilometer fietsen en een marathon (42,195 km) hardlopen. Ga er maar aan staan. Volgens Frans van der Veeke het hoogst haalbare. ‘Ja, dat is echt het ultieme doel’, zegt hij met een grote lach op het gezicht.

We spreken hem in lunchroom JinSo in de ArenaPoort te Amsterdam, vlakbij zijn huidige werkgever ABN AMRO. Onder het genot van een hamburger doet de alumnus bedrijfsinformatietechnologie uit de doeken hoe het zo ver is gekomen. Het verhaal gaat terug naar zijn tweede studiejaar. ‘Ik zette destijds een team op en liep zelf de slotetappe. Dat vind ik trouwens nog steeds het mooiste moment van de race. Alles komt dan samen op de sintelbaan. Dat is echt geweldig. Net als het hardlopen in de nacht. Dat is toch wel typisch Bata en maakt het evenement uniek.’ Gekscherend: ‘Teamgenoten die elkaar in het donker kwijtrakten, dat soort dingen. De meerderheid van de

deelnemers ziet het lopen trouwens als bijzaak. Het draait meer om het teamgebeuren, de groepsbinding en natuurlijk het feest na afloop.’

Innovatief karakter

Na zijn eigen debuut in 2003, zat hij de twee daaropvolgende edities in de organisatie. Iets waarvan hij tot op vandaag de dag profijt heeft. ‘Ik vind het een supergaaf evenement en ik wilde er toen graag mijn steentje aan bijdragen.’ Het organisatiewerk staat bovendien goed op het cv. ‘Voor een traineeship bij ABN AMRO, waarmee ik hier begon, maak je zonder commissie- of bestuurswerk naast je studie geen kans.’

Hij leerde er veel van. ‘Ik deed externe betrekkingen en faciliteiten. Een mooi aspect van de Bata is het innovatieve karakter. Je wilt de race steeds een stapje verder brengen. Achter de schermen werkt de organisatie daar heel hard aan.’ In zijn bestuursperiode werd de tijdwaarneming voor het eerst direct leesbaar. ‘We ontwikkelden een systeem met radiomodems waardoor lopers bij het wisselpunt hun tijd konden zien. Dat was in die tijd echt innovatief.’ Ook de laatste herstart werd onder zijn auspiciën naar de Oude

‘Je bent continu in strijd met jezelf’

‘Sporten in de buitenlucht is de ultieme tegenhanger van een drukke baan’

Markt in hartje Enschede verplaatst. ‘Dat viel samen met de promo-actie ‘Kleur de stad’ van de gemeente.’

Na het commissiewerk, bleef hij betrokken. Hij was coördinator herstart, zette de Bataradio op, deed het beheer van de website en bracht de uitslagenkrant uit. De laatste jaren bekleedde hij de rol van woordvoerder en hij is lid van de Raad van Advies die hij overigens zelf in het leven riep. ‘Maar het wordt wel minder, erkent hij. ‘De weekenden raken snel vol en er komen steeds minder mensen die ik ken terug voor de Bata. Misschien is dit jaar wel de laatste keer. Ik ben van plan een video te maken. Met een paar jongens langs de route gekke mensen interviewen, dat soort werk.’

Fietshouding

Hoe jammer hij het ook vindt, het is volgens hem een natuurlijk slijtproces. Zijn sportactiviteiten draaien daarentegen op volle toeren. ‘Nou’, relativeert hij. ‘Ik ben nog niet zo structureel in training als zou moeten hoor.’ In oktober daagt hij zichzelf uit door deel te nemen aan de triatlon in Barcelona. Ervaring met fietsen deed hij vorig jaar zomer op tijdens het beklimmen van de Marmotte, een rit van 174 kilometer en 5000 hoogtemeters over vier cols. ‘Om in de

categorie ‘goud’ te eindigen, moest ik veel geven. En dat deed ik ook. Het was pittig. Het is continu een strijd met jezelf. Stap ik af, of ga ik door? Nog één bocht. Ok, nog één. Je bent echt kapot aan het gaan en het is zo’n euforisch gevoel als je over de finish komt binnen de ‘gouden’ tijd.’ De beklimming, het meedoen aan meerdere marathons, een kwart triatlon en een halve triatlon brengen hem inmiddels veel ervaring en inzicht. ‘Ik krijg meer oog voor techniek. Wat is de beste fietshouding om het zo lang mogelijk vol te houden? Hoe voelt het om na het zwemmen op de fiets te stappen? Je benen willen echt niet meer, maar ik weet nu dat het wel goed komt.’

Sport is voor hem dé uitlaatklep na een lange dag op kantoor. Als projectleider werkt hij bij de afdeling mobiel internetbankieren. ‘Een mooie combinatie van het bankwezen en de IT. Ik stuur een project van a tot z aan. Ben veel met mensen in overleg, zowel intern als extern. Het voelt goed om eindverantwoordelijke te zijn.’ Na kantoortijd ruilt hij stevast zijn nette pak in voor zijn sportoutfit. ‘Een uurtje fietsen of hardlopen in de buitenlucht is de ultieme tegenhanger van een drukke baan. Er is dan nog maar één factor die telt en dat ben ik.’ I

GASTRONOMISCH BLUNDEREN IS AANGEBOREN

‘Schijf van vijf’ avant la lettre

Keuzestress op een maandagmiddag in de Twentse mensa: stampot boerenkool met rundersaucijs en jus, of gevulde aubergine met doperwtjes? Terwijl ik besluiteloos naar de gerechten staar, duwt een ongeduldige studente haar dienblad in mijn zij.

Even lijkt het of de aubergine het gaat winnen, als ik plotseling die Griekse gehaktstaaf zie liggen in een gezellig plasje vet.

Gezonde keuzes maken zit nou eenmaal niet in onze genen. Al sinds we het jagen en verzamelen beu zijn, begaan we de ene gastronomische blunder na de andere. Frans Kok, de Wageningse hoogleraar Voeding en Gezondheid, vertelde me onlangs over de periode dat mensen hun eigen voedsel gingen verbouwen. Omdat ze hun herten en konijnenbouden plotseling zo fanatiek vervingen door plantaardige producten, werden ze zo’n vijftien centimeter korter dan voorheen.

Met dat vlees eten is het in de loop der jaren wel goed gekomen. Dieren zijn succesvol gedomesticeerd en sinds de industriële revolutie zijn we steeds beter in staat voedsel lang te bewaren. Maar gezonder eten, ho maar.

‘Dat flauwe, traag rondstroomende aardappelen bloed’, verzuchtte Gerardus Mulder in 1847 over de Nederlandse eetgewoonten. ‘Ik zou het als een geluk aanzien, indien de aard-

appelen langzamerhand van onze planeet werden uitgeroeid.’

Mulder hekelt in zijn boek *De voeding in Nederland*, in verband tot den volksgeest de gewoonte van veel Nederlanders om meer aardappelen te eten dan gezond voor ze is. Vooral arme bevolkingsgroepen zouden daardoor te weinig eiwitrijk voedsel binnen krijgen, met allerlei lichamelijke gebreken als gevolg. De remedie was volgens Mulder een meer gebalanceerd eetpatroon: ‘Goed rundvleesch met groenten, kool van allerlei aard, wortelen, knollen, scorzeneren, peulen, doperwtten, enz., dat zij het middagmaal; een weinig aardappelen of rijst kunnen daarbij gevoegd worden.’

Een ‘schijf van vijf’ avant la lettre, die zijn tijdgenoten luid smakkend in de wind sloegen.

Bijna twee eeuwen en veel onderzoek later is het ene na het andere voedingsbestanddeel al in het verdomhoekje geëindigd: vet (obesitas!), eieren (cholesterol!), zout (bloeddruk!) en suiker (wit gif!). Als we de nieuwsberichten moeten geloven, smullen we onszelf massaal het graf in. Vooral dieetgoeroes met extreme voedingsadviezen spinnen er garen bij. Terwijl het helemaal niet gaat om een gehaktstaaf meer of minder: nog altijd draait het om de balans tussen allerlei voedingsmiddelen, zoals Kok onvermoeibaar blijft herhalen.

En dus loop ik met een vette gehaktstaaf naar mijn tafel in de mensa. Groenten eet ik morgen weer. En als dat niet zo is, verwijt ik dat gewoon mijn voorouders.

HSC-PUK-03
13-10-001

10003

MICROTRIO

Niet een, niet twee, maar drie microscopen. Links zie je een Ramannicroscop, de grote kegel rechts is een elektronenmicroscop en erachter hangt ook nog een focused ion beam. Allemaal op zichzelf geen uitzonderlijke onderzoeksapparaten, maar een combinatie van deze drie microscopen is in het NanoLab nieuw, vertelt promovendus Frank Timmermans uit de vakgroep Medical Cell BioPhysics.

Timmermans gebruikt vooral de combi scanning electron microscope (SEM) en 'Raman'. Hij onderzoekt er goudbolletjes mee. Met de SEM kan hij op nanometerschaal interessante vormen ontdekken. Vindt hij iets bijzonders, dan schuift hij zijn preparaat door naar de Ramannicroscop. Aan de hand van het lichtspectrum ziet hij uit welke moleculen en materialen de bolletjes bestaan.

Uiteindelijk, als je de chemische eigenschappen van de goudbolletjes door en door kent, kun je ze als label gebruiken. Bijvoorbeeld door te zorgen dat ze hechten aan antilichamen om er zo ziekten mee te detecteren.

Sociale balans op de interactieve speelplaats

TIKKERTJE 2.0

Een speelplaats is als een jungle: eat or be eaten. Hoe vaak komt het niet voor dat met tikkertje het wat dikkere kind de eeuwige tikker is, totdat hij er uiteindelijk de brui aan geeft? PhD-studenten Alejandro Moreno en Robby van Delden onderzoeken daarom 'socially adaptive interactive playgrounds': speelplaatsen die het gedrag van kinderen bijsturen.

Moreno en Van Delden, beiden van de vakgroep Human Media Interaction, testen hun interactive playground in de TETEM kunstruimte in Enschede, als onderdeel van een kunstexpositie. Aan het plafond hangen twee projectoren en vier Xbox 360-Kinectsensoren. De projectoren maken een speelveld van zo'n 5 bij 5 meter en de sensoren registreren de spelers van 'tikkertje 2.0', zoals de onderzoekers het noemen.

Videogame in real-life

Als je binnen het speelveld stapt, krijg je een cirkel om je heen geprojecteerd: oranje als je de tikker bent, blauw als je getikt kunt worden. Iemand tikken doe je door in de cirkel van de ander te komen, waarna de cirkel van kleur verandert. Maar dat is nog niet wat de playground bijzonder maakt. Het systeem treedt op als scheidsrechter als het spel oneerlijk dreigt te worden, leggen de onderzoekers uit. 'Onbalans op een speelplaats is normaal en hoeft niet verkeerd te zijn, maar het kan uit de hand lopen', zegt Van Delden. 'Het systeem stuurt de gameplay, het spelverloop, en herstelt de sociale balans om te voorkomen dat het uitloopt op pesten.' Ook kan het systeem de gameplay veranderen, bijvoorbeeld doordat de tikker een spoor van groene particles achterlaat die de anderen kunnen oppakken. Dan krijgen ze een groe-

ne rand om hun blauwe cirkel heen, als een soort schild, en kunnen ze niet getikt worden. 'Een soort videogame in real-life', aldus Moreno.

Spelers sturen

De twee promovendi kijken met hun onderzoek niet alleen naar manieren om mensen beter samen te laten spelen. 'We willen ook het gedrag van de spelers onderzoeken en proberen bij te sturen', zegt Moreno, die de bewegingen van de spelers analyseert. Van Delden werkt aan de interventies die het systeem uitvoert op basis van het gedrag. Hij vult aan: 'Kunnen we de spelers vooral de rechterhoek in sturen? Of ze zo sturen dat ze dichterbij elkaar komen? Gaan de spelers sneller lopen als je het spel anders maakt? Wij proberen het effect van dat soort ingrepen te meten.' De onderzoekers bedachten samen met hun begeleiders Ronald Poppe (nu Universiteit Utrecht, voorheen UT), Dennis Reidsma en projectleider Dirk Heylen nog veel meer ideeën voor de digitale speelplaats. Als voorbeeld noemen ze tafeltennisgame Pong, touwtje springen en een shooter. 'Het speelveld is geen vervanging voor spelcomputers, meer een nieuw alternatief', zegt Moreno. 'Spelen is van alle tijden en alle culturen en wij geven als ingenieurs invulling daaraan. Het is niet alleen maar een spelletje, maar ook een research tool.' I

'Een videogame in real-life'

‘ELK GELOOF KAN EEN MENS IETS BRENGEN’

De ogen van tv-kijkend Nederland waren op Enschede gericht. Een meterslang kruis werd door de stad gedragen voor de uitzending van The Passion. UT-studenten van verschillende religieuze achtergronden vertellen wat het geloof voor hen betekent. ‘Het vormt de basis van mijn leven.’

NAASTENLIEFDE

Anne-Greeth van Herwijnen (22), master human media interaction, is protestant

Wat geloof je?

'Ik geloof in de drie-enige God die in de Bijbel beschreven wordt. Ook geloof ik in genade en vergeving van zonde, iets wat cruciaal is voor het christendom en wat je niet op deze manier in andere religies tegenkomt.'

Waarom geloof je dat?

'Ik heb een christelijke opvoeding gehad. Toen ik op de middelbare school kwam, moest ik mijn geloof gaan verdedigen. Hierdoor ben ik sterker in mijn geloof gaan

staan en heb ik het een eigen plaats kunnen geven in mijn leven. Door mijn opvoeding voelt geloven als normaal, maar het blijft voor mij toch bijzonder.'

Hoe uit zich dat?

'Ik ben bijvoorbeeld lid van een christelijke studentenvereniging, waar ik ook kring volg. Daarnaast uit het zich in naastenliefde: tijd maken voor anderen en er voor ze zijn, juist nu de maatschappij dat minder doet. Ook ga ik confronterende gesprekken niet uit de weg en praat ik open over mijn geloof.'

Wat brengt het geloof je?

'Vier kernwoorden: rust, leiding, kracht en blijheid. Elk op verschillende momenten. Het vormt de basis van mijn leven en het geeft mij vertrouwen.'

VREEDZAAM SAMENLEVEN

Prince Singh (27), PhD in de vakgroep Services, Cybersecurity and Safety, is hindoe

Wat geloof je?

'Ik ben hindoe en ik zou het hindoeïsme omschrijven als een levenswijze in plaats van een religie. Het is een combinatie van cultuur en geloofsovertuigingen. Het is een model van de ideale manier van hoe je je gedraagt in de maatschappij om vreedzaam samen te leven.'

Waarom geloof je dat?

'Als hindoe hoef ik me niet aan allerlei regels te

houden. Daar voel ik me prettig bij. Het is daarom ook meer een ethische levenswijze.'

Hoe uit zich dat?

'Als hindoe mag ik zelf indelen hoe ik mijn geloof uit. Ik hoef niet op bepaalde tijdstippen te bidden of naar de tempel te gaan, dat beslis ik zelf. Zo ga ik in Nederland minder vaak naar de tempel dan in India. Ik ga als er een belangrijke levensgebeurtenis heeft plaatsgevonden voor iemand die ik goed ken.'

Wat brengt het geloof je?

'Het hindoeïsme biedt me een ideale manier van hoe je je zou moeten gedragen in een maatschappij om vreedzaam samen te leven. Het is een soort richtlijn van hoe ik mijn leven zou kunnen indelen.'

Vereniging en geloof

Verschillende studentenverenigingen in Enschede zijn geënt op religie. Vooral voor christelijke UT-studenten valt er veel te kiezen.

CSV Alpha heeft haar thuisbasis in de Pakkerij en is met 120 leden naar eigen zeggen de grootste van de christelijke studentenverenigingen. Alpha borrelt wekelijks in sociëteit Flux. – www.csvalpha.nl

Navigators Studentenvereniging Enschede heeft elke twee weken een verenigingsavond waar vaak een spreker wordt uitgenodigd. Deze trefavonden van NSE vinden plaats in De Generaal. – www.nsenschede.nl

RSK is de enige Reformatorische Studenten Kring in Nederland.

De vereniging heeft leden van verschillende achtergronden: van reformatorisch tot evangelisch. – www.rskenschede.nl

VGST, de Vereniging van Gereformeerde Studenten in Twente, borrelt elke week in café De Pijp. Daarnaast organiseert de vereniging onder andere bijbelstudiekringen en lezingen. – www.vgst.nl

RKS Ariëns is de katholieke studievereniging van Enschede. De vereniging komt wekelijks bij elkaar om het geloof te verkennen en nodigt regelmatig bijzondere sprekers uit. – <http://rksariens.blogspot.nl>

UT Muslims is de (Engelstalige) internationale studentenvereniging voor moslims op de UT. UT Muslims organiseert regelmatig lezingen en vieringen en biedt bovendien een taal cursus Arabisch aan. – <http://utmuslims.weebly.com>

AARDIG EN BEHULPZAAM ZIJN

Acniah Damayanti (28), masterstudiante corporate and organizational communication, is moslim

Wat geloof je?

'Ik ben islamitisch.'

Waarom geloof je?

'Ik ben met de islam opgevoed. Als je jong bent weet je niet veel beter, naarmate ik ouder werd heb ik veel gelezen over andere religies en me er enigszins in verdiept. Voor mij is islamitisch zijn een vrije keuze. Voor mij voelt dit het beste om te geloven.'

Hoe uit zich dat?

'De islam is tweeledig. Aan de ene kant uit ik mijn geloof doordat ik vijf keer bid, ik vast, lees de Koran en draag een hijab als ik bid. Dit is mijn toewijding voor het geloof. Aan de andere kant uit je je als moslim door je als goed persoon te gedragen. Dit uit zich in het aardig en behulpzaam zijn naar je naasten en je omgeving. Omdat we als moslims geloven in het hiernamaals proberen we zo goed mogelijk te leven zodat we verzekerd zijn van een goed leven in het hiernamaals. Het gaat om het vinden van de balans daarin.'

Wat brengt het geloof je?

'Ik denk dat elk geloof een mens iets kan brengen. Islamitisch zijn betekent voor mij een goed persoon zijn voor mijn omgeving en aardig en behulpzaam te zijn.'

POSITIEVE BLIK

Anton Muter (18), bachelor industrieel ontwerpen, is rooms-katholiek

Wat geloof je?

'Ik geloof in God, die bestaat uit de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Jezus, de Zoon, heeft zijn leven gegeven voor onze zonden door aan het kruis te hangen. Ook geloof ik in de heilige Maria, de moeder van Jezus.'

Waarom geloof je hierin?

'Allereerst doordat ik zo opgevoed ben. Mijn directe omgeving was rooms-katholiek. Ik ging er vroeger zelfs van uit dat iedereen min of meer katholiek was. Buiten

dat vind ik de rooms-katholieke leefregels erg goed. Door mijn geloof heb ik een positieve blik op het leven en de wereld gekregen.'

Hoe uit zich dat?

'Bij mij komt het sociale aspect sterk naar voren. Zorgzaamheid voor de medemens komt van mijn geloof. Ook bescheidenheid en anderen op de eerste plaats zetten horen hierbij. Daarin zie ik in Jezus, en ook in Maria, voorbeelden waarnaar ik kan leven.'

Wat brengt het geloof je?

'Mijn geloof geeft me een invulling en een richting in mijn leven. Het biedt mij rust en troost als ik naar de kerk ga of aan het bidden ben. Ook geeft het mij een kans om te groeien en mezelf te ontwikkelen.'

OVERAL VRAAGTEKENS BIJ

Raine de Wit (23), masterstudent construction, management and engineering, is atheïst.

Wat geloof je?

'Ik geloof in principe in niks wat goddelijk is of goddelijk genoemd kan worden. Niet in een hemel of in iets bovennatuurlijks. Ik geloof niet dat er iemand is, op de overheid na, die mij in de gaten houdt. Als ik iets wil bereiken, moet ik vooral in mezelf geloven. Iemand anders gaat dat niet voor me doen. Iets aanbidden waarvan het bestaan bij mij onbekend is, zie ik als zinloos.'

Waarom ben je atheïst?

'Omdat ik dingen wil zien voordat ik iets geloof. Ik vind het te makkelijk om zomaar iets aan te nemen wat iemand me wijs probeert te maken. Ik wil bewijzen zien, en heb overal vraagtekens bij. Het gegeven dat er een god bestaat, vind ik onwaarschijnlijk.'

Hoe uit zich dat?

'Doordat ik niet geloof, heb ik ook niks om echt te uiten. Ik vind het niet verkeerd om denkbeelden van andere mensen te verkennen of erachter te komen hoe hun wereld in elkaar steekt. Ik ga wel graag het gesprek aan, maar probeer daarbij mensen niet te overtuigen.'

Wat brengt het atheïsme je?

'Uitslapen op zondagochtend.'

EEN SPEEDDATE MET... REMKE BURIE (36)

ECTM

'Ik ben afdelingshoofd van ECTM, het Experimental Centre for Technical Medicine. Maar dat is eigenlijk maar de helft van wat ik doe. Ik ben ook intensief betrokken bij de samenwerking van de UT met medische bedrijven en ziekenhuizen. Doel is daarbij om technische geneeskunde en de UT zoveel mogelijk op de kaart te zetten. Daarvoor ga ik ook de grens over. Vooral in Duitsland zit veel medische industrie. Ook bezoeken we andere universiteiten zoals Harvard en MIT in Boston. Ze waren daar razend enthousiast over onze opleiding. We gaan daarom de banden aanhalen.'

Friesland

'Nog niet zo heel lang woon ik met mijn vrouw en vier kinderen, in de leeftijd van 1 tot 11 jaar, in Friesland. We hadden de unieke kans om via via een stukje grond te kopen. In Friesland hebben wij onze roots, het is een hele fijne leefomgeving. Het is anderhalf uur rijden naar de UT en voor een leuke baan heb ik dat graag over. Aan sporten kom ik weinig toe. Kinderen en werk houden me nu wel voldoende bezig. Ik sta op dit moment liever mijn kinderen op zaterdag aan te moedigen, dan dat ik zelf actief ben.'

Technische geneeskunde

'Na mijn afstuderen bij biomedische werktuigbouwkunde aan de UT was ik in eerste instantie op zoek naar een baan in het bedrijfsleven. Totdat ze bij TG iemand zochten in de ondersteuning. Dat is nu elf jaar geleden. Ondertussen heb ik een MBA-opleiding gevolgd, daarvan pas ik nu veel toe in mijn contacten met het bedrijfsleven. De sfeer binnen het TG-team is heel goed, dat maakt het prettig werken. We hebben allemaal als doel om de TG-beroepsgroep groot te maken.'

COLUMN

JURNAN SCHILDER, DOCENT VAN HET JAAR 2014

DE REDDING

Het is 1 uur 's middags en met z'n zevenen gaan we beginnen aan het nakijken van een gros tentamens Dynamica 2. De sfeer is opgewekt en er wordt hartelijk gelachen om onleesbare handschriften en absurde

antwoorden. Naarmate de middag vordert en de onvoldoendes zich opstapelen, slaat de stemming langzaam om. Als ook het laatste tentamen is nagekeken, zie ik aan de verslagen gezichten dat iedereen zich hetzelfde afvraagt als ik: Waar zijn we mee bezig? Wat is het nut van ons bestaan? Komt het ooit nog goed met de wereld? We gaan naar huis.

Op 6 en 7 maart hielp ik mee aan het WB-programma van de open dagen, waarbij ik met grote bewondering heb gekeken naar het enthousiasme van het studententeam. Dat staat onder leiding van generaal Swiersema, die

naast het zeer nauwkeurig uitvoeren van een strakke planning, toch nog voldoende kans zag zich te bemoeien met de kleur zand van mijn demonstratieopstelling. Onderdeel van het programma was ook een rondleiding langs onder andere het Solar

Team Twente, waar gepassioneerd werd verteld over alle fascinerende aspecten van de World Solar Challenge. Twee weken later werd ik daar opnieuw mee geconfronteerd toen het Solar Team het ontwerp van hun nieuwe (en winnende!) auto presenteerde in The Gallery, waar alle negentien leden lieten zien waartoe zij in staat zijn met grenzeloze toewijding en anderhalf jaar keihard buffelen.

Gelegenheden als de open dagen en de ontwerppresentatie zijn voor mij het antwoord op veel zingevingsvragen. Het is overduidelijk: deze studenten gaan de wereld redden! Mits ze Dynamica 2 hebben gehaald natuurlijk.

Onleesbare handschriften en absurde antwoorden

NOORDERLICHT

Op noorderlicht-expeditie bij het Noorse Tromsø legde fotograaf Rikkert Harink vorige maand dit bijzondere natuurverschijnsel vast. Noorderlicht of poollicht ontstaat doordat geladen deeltjes, afkomstig van de zon, botsen met zuurstof- of stikstofatomen in de atmosfeer. Die atomen raken in een hogere energietoestand en op het moment dat ze weer terugvallen naar een lagere toestand zenden ze het kleurrijke licht uit. Dit kan rood zijn als de deeltjes hoog in de atmosfeer botsen, en groen als dat lager gebeurt. Overigens hoef je om de lichteffecten te zien niet perse naar het hoge noorden. UT-natuurkundigen zien het verschijnsel ook regelmatig in hun labs, vertelt hoogleraar Hans Hilgenkamp. Bij experimenten met plasma's, bijvoorbeeld voor het deponeren van dunne lagen, veranderen argonatomen van energietoestand en zie je hetzelfde licht. Prachtige kleuren, ook in het lab. Maar de ervaring onder een heldere Scandinavische hemel is een stuk intenser.

Sabien van Harten, hoofd van Student Affairs & Services

‘WE MOETEN VERSCHILLENDE CULTUREN OMARMEN’

Sabien van Harten is groot voorstander van inclusiveness, het omarmen van verschillende culturen. De UT als international community met allemaal global citizens is dan niet eens meer zo heel ver weg, denkt ze. Het hoofd van de afdeling Student Affairs & Services vindt dat we van de nood een deugd moeten maken. ‘Bekijk hoe al die internationale studenten met elk hun eigenheid de UT kunnen verrijken.’

‘Wanneer is iemand een *global citizen*?’

Met een zucht ploft Sabien van Harten neer in haar stoel. Glasje water binnen handbereik. ‘Even bijkomen.’ Het hoofd van de nieuwe afdeling Student Affairs & Services (SAS) heeft net een pittige vergadering achter de rug. ‘Ik maakte afgelopen weekend berekeningen met allemaal mooie grafiekjes en staatjes wat het hoofdstuk internationalisering uit Vision 2020 voor ons betekent. Het resultaat deed ik zojuist uit de doeken bij mijn collega’s van CES (Centre for Educational Support). Ze waren behoorlijk onder de indruk.’ Niet verwonderlijk, de cijfers liegen er niet om. Volgens Van Harten krijgt haar afdeling te maken met een verdubbeling, zo niet een verdriedubbeling, van alle activiteiten. ‘Een volstrekt logisch gevolg van de ambitie van de UT. Het raakt ons direct.’

Met ons bedoelt ze de Student Services, de Centrale Studenten Administratie, het International Office, het TaalCoördinatiePunt (TCP) en het Admission Office. ‘De relatie van de laatste drie eenheden tot internationalisering is een-op-een. Ik denk dat het nergens op de UT zó direct speelt. De correlatie is sterk. Dat maakt het heel spannend. Het aantrekken van meer internationale masterstudenten (640 in 2020, red.) genereert bijvoorbeeld meer werk voor

het Admission Office. Het aantal aanvragen is altijd hoger dan het werkelijk toelaatbare aantal studenten, maar alle aanmeldingen moeten we wel bekijken en afhandelen. Wil je dat alle bachelorstudenten buitenlandervaring opdoen? Dan krijgt het International Office te maken met een verdriedubbeling van de ondersteunende werkzaamheden. Denk aan het budgetbeheer van de beurzen en het onderhouden van relaties met partners in andere landen.’ Eenzelfde beweging verwacht Van Harten bij het TCP. ‘Meer trainingen, zoals Engels voor docenten, studenten en het ondersteunend personeel. En de ervaring leert dat veel internationale studenten en PhD’s ook een basiscursus Nederlands willen doen.’ Natuurlijk is het afwachten wat de werkelijke behoefte is. ‘Maar we merken nu al een toename onder medewerkers die een cursus Engels willen volgen.’

Aanjager

Van Harten zwaait sinds februari de scepter over SAS, goed voor zo’n 35 medewerkers. De nieuwe afdeling is volgens haar een puur organisatorische ingreep. ‘Het draagt bij aan meer gelijke afdelingen binnen CES. Hierdoor kunnen we inhoudelijk meer sturen en pakken we ontwikkelingen zoals internationalisering eerder op.’ ►

‘Over internationalisering hadden we graag willen meedenken’

Het kwam voor haar als een verrassing dat ze voor de functie werd gevraagd. ‘Ik draai al een tijdje mee in het managementteam van CES. Ik denk graag mee over hoe ik visie kan vertalen naar keuze en een manier van werken. In deze functie kan ik daadwerkelijk de boel aanjagen. Als hoofd van SAS ben ik puur een manager en stuur ik afdelingshoofden, teamleiders en coördinatoren aan en niet meer zelf een team.’

Zo begon ze wel tien jaar geleden bij het TCP. ‘Sterker nog, ik wás het TCP, aangetrokken om tijdelijk een ‘taalwind’ door de UT te laten waaien. Het was mijn persoonlijke doel om in vijf jaar de UT te voorzien van een klein talentencentrum, met duidelijke keuzes: alleen Engels en Nederlands. Dat lukte. Elk jaar groeien we gestaag met twintig procent. Daaruit blijkt dat een talentencentrum nodig is, dat we bestaansrecht hebben en geen eendagsvlieg zijn.’

Internationalisering

Op de vraag of ze van meet af aan betrokken was bij de internationaliseringsplannen van de UT, lacht ze. ‘Nee, op geen enkele manier. Dat vind ik erg jammer. Er staan begrippen in het visiedocument die meer inhoud verdienen. Als je spreekt over global citizenship en je wilt dat bereiken, dan is het belangrijk om zo’n begrip te laden. Wat bedoel je daar nu mee? Wanneer is iemand een global citizen?’

Zelf heeft ze daar wel duidelijke ideeën over. ‘We hebben bij de cursus Nederlands namelijk alleen maar internationale mensen rondlopen. Er is geen andere plek op de UT waar dat zo geconcentreerd is. Als TCP hebben we een bak aan ervaring. We hadden graag willen meedenken. Anderzijds, en dat reken ik ook mijzelf aan, vind ik het jammer dat ik zelf geen visie heb aangedragen. Maar ja, wie zit daarop te wachten? En hoe doe je dat dan? Dat vind ik toch wel moeilijk.’

Niettemin begrijpt ze de internationaliseringsambitie. ‘Ik ben zeker voor en zie de noodzaak, maar ik mis het stukje van de nood een deugd maken. Het CvB presenteert de plannen nu als ‘we moeten wel’. Wat zeker waar is, gezien de demografische ontwikkelingen, maar maak van de nood een deugd. Wat is de meerwaarde van meer internationale studenten?’

De koppeling met global citizenship vindt ze heel sterk, al stelt ze ook hier kritisch de vraag wanneer een international community geslaagd is. ‘Wanneer doe je het goed en wat is daarvoor nodig?’ Ideeën heeft ze uiteraard ook hierover. ‘Bij het TCP bieden we intercultural communication aan als cursus omdat daar behoefte aan was. Het is mogelijk om het lesmateriaal uit te breiden met inclusiveness, een concept dat uitgaat van het omarmen van verschillende culturen. Je vraagt niet aan buitenlandse studenten om zich aan te passen aan de Nederlandse normen en gewoonten. Integendeel, je bekijkt juist wat al deze verschillende mensen de UT brengen. Daar moet je op insteken, want dat is je verrijking.’

Iets wat volgens haar ook nodig is. ‘Uit de jaarlijkse International Student Barometer, een enquête onder internationale UT-studenten, krijgen we signalen dat juist Nederlandse studenten vaak een barrière opgooien als het gaat om internationalisering. Zij vinden dat buitenlandse studenten zich maar moeten aanpassen. Ik ben daar tegen en pleit voor

inclusiveness om zo iedereen met zijn eigenheid en eigen culturele achtergrond te betrekken.’ Een van de belangrijkste criteria om dat te bereiken is volgens haar een open mind, een open houding. ‘Dat is als een competentie te beschrijven en meetbaar. En dat gaan we ook doen. We heffen het TCP op, voegen dat samen met het Writing Centre en het Study-gedeelte van Study & Career en maken er een skillslab van, dat gericht is op taalverwerking en –vaardigheden, maar ook interculturele competenties nemen we erin mee.’

Een veelgehoorde kritiek op de internationaliseringsvisie is de dwang van bovenaf, het opgelegde. Van Harten vindt dat meevallen. ‘Er is veel vrijheid om dit in te vullen, elke afdeling mag dat op haar eigen manier doen. Het is wel terecht dat de UT naar de toekomst kijkt en vaststelt wat nodig is om te overleven. Bij docenten geldt een norm, maar bij OBP ben ik daar geen voorstander van. HR werkt nu aan een voorstel, een soort ontwikkelverplichting met een bepaalde bandbreedte, zonder dat er een lat opgelegd wordt. Dat hoeft ook niet, want vanuit de medewerkers zelf is er al belangstelling.’

Oud-Engelse poëzie

Oud-Engelse poëzie is haar specialisme. Op de middelbare school kwam ze erachter dat Engels haar wel lag. ‘En ik kreeg vaak complimenten voor mijn uitspraak.’ Engels studeren in Groningen was voor haar als geboren Friezin een logische keuze. ‘En ik had affiniteit met het onderwijs. Ik behaalde ook mijn eerste- en tweedegraads lerarenopleiding en gaf later les aan verschillende scholen.’

Het interessantst aan oud-Engelse poëzie is volgens Van Harten de zoektocht naar overeenkomsten tussen verschillende culturen. ‘Uit de periode tussen 800 en 1000 zijn veel teksten beschikbaar. De Britten waren al een stapje verder op literatuurgebied dan wij in Nederland. Wij zaten bij wijze van spreken nog met een stokje in de grond te prutsen. Het frappante aan de Engelse literatuur is dat monniken uit de christelijke traditie schreven over niet-christelijke dingen. Ik vind het waanzinnig interessant om die twee culturen in één tekst verenigd te zien.’ Ze zegt dat mensen ook in die tijd op zoek waren naar culturele overeenkomsten. ‘Als je kijkt naar global citizenship waar we nu over praten, dan kijken we ook naar wat we gemeenschappelijk hebben. In die oude teksten zit een bepaalde spanning en toch komt er iets moois uit. Dat fascineert me.’

Thuis, in Zutphen, staan nog twee planken vol met boeken uit die tijd. Ze herinneren haar aan haar eerste buitenlandervaring. ‘Ik vertrok voor mijn studie naar Wales. Het was afschuwelijk! Zowel academisch als op sociaal vlak. Het was gewoon niet leuk.’ Dat het ook anders kan en wel leuk kan zijn, wilde ze dolgraag aan haar zelf bewijzen. Ze toog na haar studie richting Leeds. ‘In eerste instantie om een PhD te doen, maar ik had grote twijfel bij de ivoren toren van het onderzoek doen. Ik begrijp heel goed de maatschappelijke relevantie van een PhD, maar mijn specialisme is vroeg oud-Engelse poëzie. Superinteressant, maar om er drie jaar onderzoek aan te wijden?’ Het werd een master, Medieval Studies. ‘En ik heb een fantastisch jaar gehad. Ik werd opgenomen in een groep Engelse studenten. Dat was voor beide partijen bijzonder. Met sommigen heb ik nog steeds contact. Dat was nou inclusiveness pur sang.’

LIVING THE DREAM IN NEW YORK

‘Elke dag doen wat ik het liefst doe, is geweldig.’ Aan het woord is hiphop- en streetjazzdanseres Selina Baumann (27, psychologie). In New York jaagt ze bij het Broadway Dance Center drie maanden haar droom na: dansen, dansen en nog eens dansen. ‘Dat maakt mij gelukkig.’

Waarom drie maanden dansen in New York?

‘Waarom niet? Ik raakte geïnspireerd door mijn jongere broertje die vorig jaar drie maanden naar Los Angeles (LA) ging om te dansen. Ik plande bewust na het behalen van mijn bachelor psychologie een tussenjaar om er erachter te komen wat ik wil doen en wat me gelukkig maakt. En dat is dansen. New York is door de tv-serie Sex and the City een stad die ik altijd al wilde bezoeken. Na een online zoektocht naar een geschikt dansprogramma, combineer ik die twee: danslessen in New York. Als het kon, ging ik langer, maar New York is geen goedkope stad om te leven en ik heb thuis, in Nederland, ook verplichtingen.’

Hoe bevalt het tot nu toe?

‘Goed, living the dream. Elke dag doen wat ik het liefst doe, is geweldig. Ik begon op 2 februari met 79 studenten uit heel de wereld bij het Broadway Dance Center. Het is zowat mijn tweede huis. De stad zelf is geweldig en erg intens. Als ik dans, voel ik geen tijd, ben ik in het hier en nu, blij als de muziek aan staat.’

Hoe zien je dagen eruit?

‘Ik krijg twaalf lessen per week. Mijn hoofdonderwerp is hiphop, daarnaast ben ik verplicht wekelijks twee balletlessen

te nemen en drie lessen die niet mijn stijl zijn, bijvoorbeeld jazz, ballet, theaterdans, tap, yoga of pilates. Een les duurt anderhalf uur en je mag niet meer dan twee lessen achter elkaar nemen. Het gebeurt wel eens dat ik pas om half elf ’s avonds klaar ben. We hebben om de week een masterclass, alleen bedoeld voor de studenten die een programma volgen. Dan beginnen we ’s morgens om negen uur.’

Wat leer je allemaal?

‘Heel veel. Bij ballet leer je techniek, want ballet is een erg strikte vorm. Maar in jazz oefen je door op die techniek én pas je die toe in een choreografie. We praten musicality, hoe je danst op de muziek, denk aan bepaalde geluiden in muziek. Het gaat verder dan alleen de beat. We leren over texture, bepaalde momenten vergen meer kracht dan andere momenten. Je wilt niet eentonig zijn, maar ook full out dansen, grenzen opzoeken en meer geven. Daarbij dient het ‘plaatje’ ook te kloppen qua lijnen.’

Wat is je volgende stap?

‘Na New York ga ik nog tweeënhalve week naar LA om te dansen. De dansscène is er anders dan in New York. Tja, hoe mijn toekomst er verder uit ziet? Als het aan mij ligt rooskleurig.’ |

**‘Als ik
dans, voel
ik geen tijd’**

CAMPUSGIDS

Elke maand dist Mart Rozema, campusgids en student industrieel ontwerpen, een bijzonder campusverhaal op.

OPKOMST EN ONDERGANG VAN HET BACCALAUREAAT

Toen de Universiteit Twente – of eigenlijk Technische Hogeschool Twente (THT) - in 1964 haar deuren opende, was het in diverse opzichten het vreemde eendje. Een van de experimenten was het zogenoemde ‘baccalaureaat’, een titel die opvallend veel gelijkenissen vertoont met de huidige bachelor. In tegenstelling tot de technische hogescholen in Delft en Eindhoven, waar in vier of vijf jaar voor een doctorandus- of ingenieurstitel werd gestudeerd,

zouden studenten in 3,5 jaar een volwaardige studie krijgen. Alles werd in het werk gesteld om geen tijd te ‘verspillen’: op de campus wonen was verplicht (dat scheelde reistijd), bedden werden voor je opgemaakt en ‘s avonds eten kon uitsluitend in de Mensa. Bijbaantjes waren uiteraard uit den boze. Professor Greiner stelde ooit voor om fietsen te verbieden op de campus. Hij mat de looptijd van de Calslaan naar zijn werkplek en besloot dat je beter kon lopen. Je kon die tijd gebruiken om gesprekken aan te knopen, omdat die bijdragen aan de academische vorming. Verschillende factoren hebben bijgedragen aan het besluit in 1974 te stoppen met de ‘academische snelkookpan’. Studenten hadden minder haast met hun studie dan gedacht: het oprichten van sport-, cultuur- en studieverenigingen bijvoorbeeld had bij een hoop studenten voorrang. Ook besloten velen na het baccalaureaat alsnog door te studeren tot ingenieur. Dit kwam onder andere door het gebrek aan erkenning van de baccalaureaatstitel vanuit het bedrijfsleven, dat eerder het experiment steunde. Nederland zat nog steeds in de wederopbouw en had technici nodig. Ook de dienstplicht speelde mee; die verviel als je maar lang genoeg (door)studeerde. Het experiment werd destijds als een mislukking ervaren. Achteraf kun je de THT echter als pionier beschouwen. Het baccalaureaat – een brede academische opleiding – was in feite een vroege voorloper van de huidige bachelor.

Bron: *interview met historicus Jorrit de Boer, die in 2011 promoveerde op de UT-geschiedenis*

APP VAN DE MAAND

Een recensie door Rense Kuipers

RINGCREDIBLE

Ringcredible is een app om met je smartphone goedkoop internationaal te bellen, zonder roamingkosten. Het bedrijf achter de app vestigde zich vorige maand in The Gallery; UT-alumnus Wouter van den Berg zit in de directie. Is Ringcredible zo incredible als hij belooft?

Ringcredible is vergelijkbaar met Skype. Verschil is dat je met Skype gratis kunt internetbellen naar mensen met dezelfde software. Met Ringcredible kun je (internationaal) bellen naar alle vaste en mobiele nummers, via wifi of 3G/4G, ook al hebben de ontvangers de app niet. Je moet wel beltegoed kopen, maar de tarieven van Ringcredible zijn laag (doorgaans lager dan alternatief Viber). Zo kost bellen naar Nederland maar 6 cent per minuut. Daar komt bij dat de gesprekskwaliteit tijdens het testen niet merkbaar minder was dan bij een normaal telefoongesprek.

Logischerwijs is die gesprekskwaliteit afhankelijk van je internetverbinding. Zelfs al is de verbinding haperend, verslaat het gebruik van Ringcredible met gemak de torenhoge roamingkosten die providers vragen bij internationaal bellen. En dat is een heerlijke wake-upcall!

Beoordeling: ★★★★★

Feest gegarandeerd met studentenband Ciska de Rat

SWINGENDE SKA

Ze vormen een vrolijk stel, de heren van campusband Ciska de Rat. Ondanks vele wisselingen in bezetting zijn ze al jaren veelgevraagd op studentenfeestjes. Ze dragen maar wat graag hun gezelligheid over op het publiek. Hoe kan het ook anders als je ska-muziek de zaal in blaast? Uitbundig en opzwepend. Feest gegarandeerd.

‘Ska is opzwepend en draagt bij aan de feestvreugde’

Aan tafel zitten vier van de zeven bandleden: Enzo, Pim, Stefan en Robin. ‘We spelen nummers die iedereen kent’, zegt Enzo over het kenmerk van de band. ‘En we gieten daar dan een ska-sausje overheen’, vult Stefan aan. Robin: ‘Op een originele manier. We doen er iets leuks mee. Variaties maken, stukjes van andere liedjes ertussendoor spelen en als er een thema is, gaan we daar op een ludieke manier op in.’ Pim: ‘De naam Ciska de Rat bevat het woord ska. Dat is gebruikelijk bij skabandjes. De Skatjes, Boter Ska & Eieren gingen ons voor. Omdat we nummers coveren, is Ciska van Ciske de Rat, passend.’ De studentenband heeft een breed repertoire in huis. Van Herman van Veen tot aan Rihanna, staat op de website. ‘Nummers die het goed doen? ‘Take on Me, Mama Mia’, antwoordt Enzo. Pim: ‘En No One Knows van Queens of the Stone Age.’ Pim en Enzo vormen het hart van de studentenband, ze richtten Ciska de Rat in 2008 op. ‘Door de jaren heen was er ontzettend veel verloop van bandleden’, herinnert Enzo zich. ‘Ik kwam op achttien verschillende mensen.’ Niettemin, Ciska de Rat is alive and kicking en dat al bijna zeven jaar. ‘Als ik na mijn afstuderen ooit nog eens terug-

kom op de campus en ik zie een aankondiging van Ciska de Rat, dan denk ik yes!’, aldus Pim.

Het dak eraf

Of het zo ver komt, is natuurlijk de vraag. Zeker nu drie bandleden, waaronder Pim en Enzo zelf, aankomende zomer afstuderen. Enzo: ‘Hopelijk vangen we dat op met verse aanwas. Nieuwe bandleden zijn trouwens altijd welkom. Vooral blazers. Trombonisten. Die zijn moeilijk te vinden. We hebben ooit eens vier blazers gehad. Dat was echt kicken.’

Trompetten, een saxofonist. Ze zijn kenmerkend voor Ciska de Rat. En maken volgens de vier heren aan tafel dat Ciska de Rat een band is om te zien optreden. ‘Het podium op, dat vinden we allemaal het leukste’, vertelt Pim. ‘Soms zijn we de laatste band van de avond en dan weten we dat het dak eraf gaat.’ Robin: ‘Weet je nog dat optreden om vier uur ’s middags in Nijmegen? Er stond niemand in de tent, maar na een paar nummers van ons, kwam het publiek toch.’ De feestvierders meenemen met hun muziek. Dat willen ze graag. ‘Ska is opzwepend en draagt bij aan de feestvreugde’, zegt Stefan. En na het optreden? ‘Dan blijven we vaak hangen en feesten we gewoon door.’ I

OP DE FOTO VAN LINKS NAAR RECHTS: Fabian de Vries, (24, technische wetkunde, drums), Robin Kusters, (22, technische geneeskunde, basgitaar), Maurits Claase, (22, kunst & techniek aan Saxion, zang), Amber Bongaerts, (22, psychologie, trompet), Stefan Flanderijn, (26, sustainable energy technology, gitaar), Enzo Meijer, (25, advanced technology, toetsen), Pim Bullee, (26, werktuigbouwkunde, saxofoon).

REN VOOR JE LEVEN

Dreigend geronk van een helikopter. Zijn zoeklicht dwaalt jachtig om me heen. Hijgerig en haastig, gelijk op met mijn ademhaling. Ren! De duistere straten dempen mijn voetstappen. Ik schiet een steegje in. Proef maagzuur. Stamp door. Thuis, bijna thuis. Word ik gezien? Vanuit de lucht, vanaf de grond? *Mayday, mayday*. Als ze mij niet zoeken, zoeken ze iemand anders. Hier, zo dichtbij dat het zoeklicht me haast raakt. Iemand die gezocht moet worden. Iemand die van mij, onschuldige hardloper, een doodloper maken wil? Vrees niet: ik heb het gewoon overleefd. Het engste wat ik tegenkwam was een kat. En ik hou van katten, moet je nagaan. Maar die speurende helikopter gaf mijn vertrouwde rondje rennen zeker een extra dimensie. Steeds meer Nederlanders zijn hardlopers, zo berichtte het Sociaal en Cultureel Planbureau in januari. We rennen voor ons leven. Figuurlijk natuurlijk, maar niet alleen omwille van dat figuurtje. Ook geestelijk gezien

leven we op van hardlopen, aldus studies over het effect van rennen op depressies, zelfdiscipline en stressregulering. Nederlanders zijn hardlopers. Zelfs zonder hardloepschoenen. In zakelijke en sociale context. Snelle jongens. Directe RENdementsdenkers. Een dag niets gepresteerd is een dag niet geleefd. Toch? Ren voor je leven: van tentamen naar dispuutsborrel naar deadline naar carrière. Generatie Y (jup, dat zijn wij) is gevoelig

voor burn-out en heeft behoefte aan terugkoppeling, aldus Wikipedia. Terugkoppelen, vast. Maar ook dat gaspedaal even loslaten mis-schieten? Waar ren ik eigenlijk voor, waarnaar-toe? Koersvast naar die gedroomde topbaan waarbij de gemiddelde dag eruitziet als: opstaan om te werken → werken → slapen om de dag erna te kunnen werken? Dat klinkt als rennen voor mijn leven in een gouden looprad. Cru maar waar: op een dag lopen we allemaal

dood. Of je nu huppelt, rent of dwaalt.

Wie of wat die helikopter zocht, weet ik nog steeds niet. Eerst maar eens gaan vinden wat ik zelf eigenlijk zoek.

‘Waar ren ik eigenlijk voor, waarnaartoe?’

ON THE ROAD

Het wagenpark van verenigingen en dispuuten, afl. 3

DECADENT

Naam voertuig: De Bak

Type: Cadillac Fleetwood

Bouwjaar: 1997

Eigenaar: DSCC/DJCR Audentis et Virtutis

Als Senaat van een studentenvereniging zorg je natuurlijk dat je er decadent uitziet. Fietsen, dat doet de Senaat van Audentis niet. In plaats daarvan worden ze gereden in deze chique limousine. Als er haast is om naar een extern gala of een constitutieborrel te komen is dat ook geen probleem. De bak is voorzien van een 4,6L V8 motor en is begrensd op 153 km/u.

Onderweg kan er prima geborreld worden, want de kofferbak ligt altijd vol met drank en sigaren en er is altijd techno beschikbaar voor de decadente beat. Als De Bak in de binnenstad rijdt en de terrassen zitten vol, moet de chauffeur voldoen aan het ‘terrasmos’: de ongeschreven regel dat je zo dicht mogelijk langs de terrassen moet rijden om Enschede te laten zien in welke bak de Senaat gereden wordt.

Aan weerszijden zitten drie ramen. Als je 's nachts dronken terugkomt van een borrel en je wilt iets halen bij de McDrive, kan dat prima apart per raampje. Bij de McDonald's schijnen ze er alleen minder vrolijk van te worden.

TEKST: OLAF DE KRUIJFF | **FOTO:** ARJAN REEF

HISTORY AT ONE GLANCE

UT graduate Irma Kveladze has worked on a diverse and interesting research related to the use of Space-Time Cube (STC), a visual representation for movement data. STC enables researchers to analyze space and time as inseparable parts. Kveladze investigated lifestyle of inhabitants of Tallinn and she created a visualization of Napoleon's march on Moscow in 1812.

Irma Kveladze, a recent UT graduate, has worked on a diverse and interesting research related to the use of Space-Time Cube. Space-Time Cube (STC) is a visual representation for movement data that enables researchers to analyze space and time as inseparable parts. During her PhD research carried out under the ITC faculty of the University of Twente, Kveladze investigated lifestyle of inhabitants of Tallinn and she created a visualization of Napoleon's march on Moscow in 1812. The focus of Kveladze's research was to determine the usability of STC and investigate its potential. Space-Time Cube visualizations represent movements as space-time paths and they show where objects move and how long they stay at certain places. Such time-maps can, for example, provide better understanding of people's behavior or of historical events.

Daily routine of people in Tallinn

Kveladze worked with several case studies during her research. One was done with cooperation of geographers at the University of Tartu in Estonia, where Kveladze helped to study movement behavior of suburban commuters in Tallinn. Kveladze developed an application using STC and data provided by mobile operators, thanks to which the daily lifestyle of Tallinn's inhabitants was revealed. This daily rhythm of movement is not visible in previously used 2D maps.

Kveladze discovered different movement patterns between week days and weekends. She found out that the majority of people leave the city center after 6 p.m. and don't come back, not even during weekends. The study also showed that there is a difference between behavior of Russian and Estonian inhabitants of Tallinn. Russians seem to stay closer to the city while Estonians move further away from the center. The mentioned application will also be used in the future to study segregation of Russians and Estonians in Tallinn.

Napoleon's march to Moscow

Kveladze's other case study was of Napoleon's march on Moscow in 1812. Many historians have studied this famous military action, but there are still unanswered questions related to it. One of them is: how many of Napoleon's soldiers died because of illness and how many died in battles? Over 450,000 soldiers began the march to Moscow, but only 10 000 of them returned to France after the 9 month long operation. Kveladze used existing historical data to create one big picture of the event. Thanks to that she was able to determine where and when exactly the soldiers died. 'I can tell the story with maps – it's history at one glance', says Kveladze. 'This study shows that mapping time can bring us a lot of new answers.' |

**'Mapping time
can bring us
a lot of new
answers'**

Tim Post is not only a PhD candidate at the University of Twente, but he is also an expert on lucid dreaming and the founder of Snoozon, a company dedicated to teaching people how to achieve lucid dreams.

‘Our thoughts determine our reality’

Lucid dreaming is a scientifically recognized state of dreaming in which a person knows they are dreaming. Once lucid, a person can consciously control the dream. Skilled lucid dreamers are able to reshape their dreams while asleep and dream of anything they desire. For those individuals, anything is possible and so – even if just in their dreams - lucid dreamers can fly, be invisible, walk through walls or build entire cities. Even though having such ‘nighttime superpowers’ is surely desirable and entertaining, Tim Post sees lucid dreaming as much more than just a cool virtual reality inside our minds. ‘I view lucid dreaming as a tool for stimulating psychological development, a way to enhance our creativity and personal growth. Lucid dreams can be used in a preparation for our waking life challenges,’ he says.

You are an expert on lucid dreaming and even train others to achieve lucid dreams. How did you become interested in the topic?

‘As a child I had lucid nightmares, for example involving an

evil witch. However, at that time I didn’t know that I could use the state of lucidity to control the dream. As a teenager I found out more about lucid dreams and became fascinated by the subject. I realized that lucid dreams provide an access to a highly immersive ‘life simulator’; that the ability to lucid dream is like having a ‘Matrix’ in my brain that I can plug into. I started reading a lot of scientific literature and began giving workshops to teach people about lucid dreams.’

Is that how your company Snoozon started?

‘Yes. The seeds of Snoozon were planted about 10 years ago. The company began as informal lectures here at the university campus, but it expanded from local lectures and workshops into international company that trains people all over the world. We are currently focusing on online training, which is accessible to anyone anywhere. Snoozon also collaborates with researchers in order to create better lucid dream training.’

Lucid dreaming

ART OF THOUGHT CONTROL

How did you realize lucid dreaming can be taught?

'Research by Steven LaBerge, the pioneering researcher in the field of lucid dreaming, showed that lucid dreams can be induced through applying various cognitive techniques, and therefore they depend on a learnable set of skills. To become a lucid dreamer, you need to follow three main steps. First, you have to learn to recall your dreams and keep a dream journal. Then you need to review your dream records and search for any recurring elements such as locations, persons, objects etc. After you discover these so called 'dream signs', you are ready to move on to the third step - recognizing your dream signs whilst in the dream, which should help you remember that you are actually asleep.'

I imagine that most people find it hard not to wake up right after they realize they're dreaming.

'Indeed, most of our students get very excited the first time they have a lucid dream, which means they immediately wake up. During our courses, we try to teach them to calm down and engage in the dream – move or take some action, so the dream can continue.'

Is it known why we are able to have lucid dreams?

'Lucid dreaming is natural to our sleep. The majority of

people has at least one lucid dream a month. Many children also report having lucid dreams. Why? We don't know for sure yet, but lucidity probably facilitates our cognitive development.'

Does lucid dreaming have other benefits apart from being rather fun?

'Definitely, I believe it has a lot of psychological benefits. I think the real benefit of lucid dreams doesn't lie in dream control, but in developing lucid mindset. It stimulates people to be lucid in their waking lives as well, to be cautious of their thoughts and feelings. After all, our thoughts determine our reality. Dream control shows that the person has developed the skill to control his thoughts and his imagination.'

Does lucid dreaming have some therapeutic application?

'Absolutely. Research is currently exploring the uses of lucid dreaming for treating nightmares and stimulating creative problem solving and sport rehearsal. Training people how to lucid dream can help them to overcome their nightmares, which could be extremely useful for war veterans, for instance.

Most of my students use lucid dreaming to explore and solve their inner struggles. We can use it to enhance our waking lives and reach our goals.' |

**'Much more
than just a
cool virtual
reality inside
our minds'**

Dong Nguyen

WHAT'S HAPPENING ON SOCIAL MEDIA?

Facebook, Microsoft and Google already had the privilege to host Dong Nguyen during her internships. Now, the UT shares Dong's services with the Meertens Institute. She develops methods to analyse social media content. 'I'm interested in patterns, not in individuals.'

You can research so many things through social media', Dong Nguyen begins. 'It reflects society, culture and people.' Dong, PhD candidate in language technologies, uses public tweets to develop models that can automatically process large amounts of social media texts.

Those models can be used in social science research. Dong: 'Linguists, for example, use it to study dialects on social media. I'm also involved in the Twitter Data Grant project at the UT, that studies the effectiveness of cancer campaigns on Twitter.'

Don't text mining models exist for a long time already? 'Yes, but they are outdated,' Dong believes. 'Most of them are based on news articles and aren't suitable at all for social media where many people make typos, use slang, dialects or multiple languages within one post.' According to Dong, traditional assumptions no longer hold in social media context. 'We need self-learning models to cope with these peculiarities.' Dong is no stranger to the field. Her impressive resume includes internships at Google, Facebook and Microsoft in the USA, UK and Ireland. Dong: 'People tend to think it's next to impossible to do such intern-

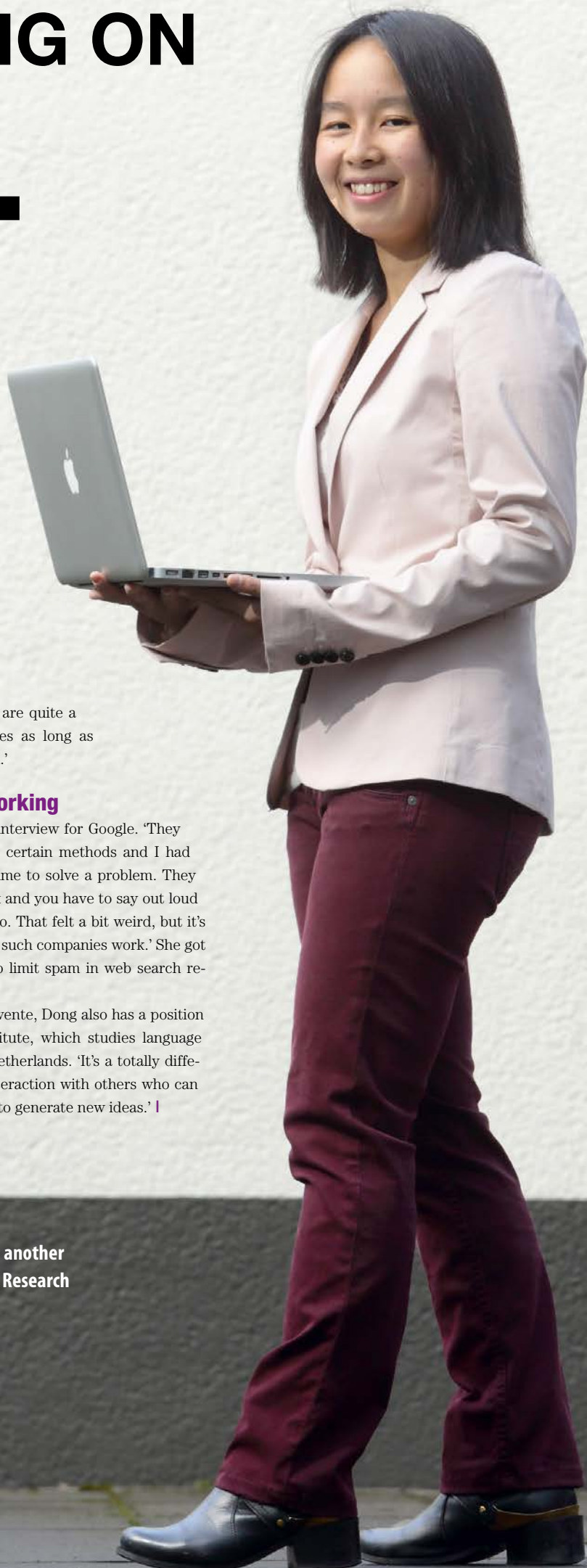
ships. Truth is, there are quite a number of possibilities as long as you are well prepared.'

Watch while working

Dong recalls her job interview for Google. 'They asked my opinion on certain methods and I had to develop a programme to solve a problem. They watch while you work and you have to say out loud what you think and do. That felt a bit weird, but it's wonderful to see how such companies work.' She got the job and helped to limit spam in web search results.

Next to working in Twente, Dong also has a position at the Meertens Institute, which studies language and culture in The Netherlands. 'It's a totally different environment. Interaction with others who can use my models helps to generate new ideas.' |

PhDs are the backbone of our university. But who are they? Every month, we introduce another PhD candidate to you. This month: Dong Nguyen, PhD in Language Technologies in the Research Group Human Media Interaction.

Marko Groffen, prospective UT student:

'I do believe we will be able to print vital organs in the future. That would be good, since it can solve the transplant waiting lists. However, I feel it should only be for people who really need it and not for convenience. People should remain responsible for their own body and health.'

Dmitri Zubovsky, international business administration student:

'It's already possible to do many things. I hope the technology can be developed further without ethical issues limiting the progression of innovations. In my opinion, there are no ethical issues. Rather, it will be a question of affordability. Such treatments will probably be expensive.'

Sudeshna Roy, PhD candidate in granular matters:

'I think we can, depending on the photo and optical print versions. We should make sure that people do not misuse it, though. Its development should be for the good purpose.'

Perfect Human

Sari Mundaryati, campus resident:

'If it will be technologically possible it should only be for people who really need it and only for sick parts of the body. We shouldn't create a real human being, that's not a human task. It would also confuse future generations, as they won't know who their ancestors really are.'

Veins and bladders can be already be 3D-printed and other organs follow. Technology is developing rapidly to make our lives better, longer and healthier. The 22nd of April, Studium Generale organises an event on where this knowledge can take us. University of Twente, do you believe we can and should create perfect humans?

Femmy Heukers, mathematics student:

'If you can renew all parts of your body it can result in an eternal life. I don't think that's desirable. When life is finite you want to live it and do beautiful things. When you have all the time in the world you will be lazy and not do anything.'

UT GLOBAL

Students and staff members from the UT do important work all over the globe. How can these projects make a difference in people's lives?

TEXT: MICHAELA NESVAROVA >

ENCOURAGEMENT FOR AFRICAN CHILDREN

Postdoc Nthabi Mohlakoana is actively involved in a charitable organization called Breadline Africa. This South African NGO specializes in renovating old shipping containers and transforming them into local community centers in the most impoverished areas.

Mohlakoana originally comes from South Africa herself, and so she understands the struggles many local people have to go through due to poverty and unfavorable environment. She volunteers as a member of the Breadline Africa's advisory committee, which decides how to allocate available funds and how to raise money for future projects. 'Me and other trustees of Breadline Africa actively try to raise funds for the organization. For example, about 2 years ago I ran a half marathon to make money and support the ones in need,' says Mohlakoana. The funds are distributed among other organizations

based mainly in South Africa and they are used to recycle shipping containers into libraries, educational centers, bathrooms or community kitchens that serve food to the poor. Breadline Africa currently focuses on helping disadvantaged children by creating welcoming study environment and training local teachers. 'South African people need proper education, but they can't always concentrate on it because of the poverty,' says Mohlakoana. 'Local schools, especially those in rural areas, are not well equipped. Children often don't have chairs, tables, electricity or toilets. Sometimes I wonder where the children get motivation to go to school and I want to help create a decent environment that can encourage them.'

Cambridge linguist Alison Edwards

THE RISE OF NEW 'ENGLISHES'

Teach versus learn, projector versus beamer: it's oh so easy to make mistakes in English as non-native speakers. But as long as our mistakes don't confuse or distract, it's perhaps time to loosen up, says Cambridge linguist Alison Edwards.

**'Perhaps it's
time that
'beamer' be
accepted into
British English'**

During the lecture you gave at UT last month, you referred to 'new' varieties of English that have arisen from Africa and Asia. What do these types of English look like?

'English became rooted in Africa and Asia due to colonization. Traditionally, English language teaching focused on questions like where is Big Ben, which is of course utterly useless in a whole different country. So, locals adapted English more to their own needs, and also in ways that reflected their local customs, like the appropriate way to say goodbye or thank you.

Closer to home, in the Netherlands, academic titles are an example. Many Dutch academics do know that in British English only the highest title is mentioned, so for example Professor Smith rather than Professor Doctor Smith. But because showing all your titles can be an important way to position yourself in Dutch academic circles and show what you are capable of, they still choose to use the 'Dutchified' version.'

Do these new forms of English sometimes infiltrate native English?

'Yes, that can happen over time. According to some linguists the Indian English word 'prepone' is a good candidate. It means the opposite of postpone: that you bring an activity forward. And this word doesn't seem to reflect the influences of native Indian languages, which shows how dynamic and creative new varieties of English can be. The use of an infinitive instead of a gerund after certain expressions like 'committed to' also increasingly pops up in British English, apparently under the influence of non-native speakers. So, instead of 'we are committed to communicating science to the public', which I consider normal, you now also see 'we are committed to communicate science to the public'.

And perhaps it's time that 'beamer' be accepted into British English. Many Europeans, including the Dutch, German and French, use this to refer to what native speakers know as a projector.'

Isn't there a danger that the mistakes of non-native speakers will ultimately weaken the use of English worldwide?

'I'm not saying people should not improve their linguistic skills, particularly when poor English can lead to confusion or distract otherwise. But once we're talking a few levels up, it seems odd if it's solely the native speakers who determine what is accepted and what isn't. Take communication at international meetings. It's often when the native speakers come into the picture that the trouble starts (laughs). Think of a British person, with a strong regional accent, who uses lots of idioms and who doesn't know how to slow down. Many native speakers could do with following a course to get better at international communication. They need to learn how to adapt their English to various groups, something that non-native speakers tend to do naturally, familiar as they are with the challenges of learning a new language and accommodating to people from different backgrounds. There is a funny cartoon illustrating this. An Englishwoman

goes to a language institute and says: 'I want to sign up for the course English as a Foreign Language. Everyone seems to speak English, but no one can understand me!'

Do you feel that there should be more leniency towards variations in written English as well, including academic English?

'Yes, I think so, as long as these don't affect the reader's understanding of the article. Let's not forget this question also has ethical ramifications. There was an interesting experiment with different versions of a journal article: both versions had the same information content, but one was written in native English and one in clearly non-native English. The journal editors generally judged the article in non-native English as being of lesser quality not only linguistically, but also in terms of content. This shows how the bias against non-nativeness can have highly detrimental effects: from damaging people's academic careers to actually slowing down scientific progress.' |

'Everyone seems to speak English but no one can understand me'

WHAT'S NEXT?

Wat moet je absoluut niet missen de komende maand? Valt er nog iets leuks te beleven en wat is een interessante activiteit om in je agenda te zetten? De redactie van UT Nieuws maakt elke maand voor jou alvast een selectie. We zien je dan!

13 APR

Wat: Viering 10-jarig bestaan Female Faculty Network

Voor wie: Leden

Locatie: Amphitheater van de Vrijhof, vanaf 9.30 uur

Informatie: www.utwente.nl/ffnt/

16 APR

Wat: Lentefair van personeelsvereniging UT-Kring

Voor wie: Medewerkers

Locatie: Boerderij Bosch, van 11.00 tot 14.00 uur

Informatie: www.utwente.nl/ut-kring/

21 APR

Wat: Presentatie waterstofauto H₂Zero Green Team Twente

Voor wie: Studenten en medewerkers

Locatie: Agora in de Vrijhof, vanaf 15.30 uur

Informatie: www.greenteamtwente.nl

22 APR

Wat: Twee grote denktanks: Create Tomorrow & Create the UT of Tomorrow

Voor wie: Studenten en medewerkers

Locatie: Evenemententerrein, van 08.45 tot 22.00 uur, daarna eindfeest

Informatie: www.createtomorrow.nl

22 APR

Wat: Veritas-Forum over 'De volmaakte mens?'

Voor wie: Studenten en medewerkers

Locatie: Waaier 1, van 19.30 tot 21.30 uur

Informatie: <http://nl.veritas.org/campuses-events-fetched-fora/universiteit-twente/>

25 APR

Wat: Batavierenrace

Voor wie: Studenten en medewerkers

Locatie: Start in Nijmegen om 00.00 uur, finish vanaf 17.20 uur op de campus

Informatie: www.batavierenrace.nl

UT&UL

MERLIJN DRAISMA

ZELF HADDEN WE ONS DE ONTMOETING
MET DE PAASHAAS OOK ANDERS VOORGESTELD.

COLOFON

Onafhankelijk maandblad voor personeel en studenten van de Universiteit Twente. Jaargang 05. Verschijnt elke eerste donderdag van de maand op de campus; vrijdag/zaterdag buiten de UT. Oplage: 8.000 exemplaren.

Redactie-adres:

Gebouw De Vrijhof
Kamers 535, 537, 539, 541, 543.
De Veltmaat 5, 7522 NM Enschede

Postadres:

Postbus 217, 7500 AE Enschede

Telefoon:

(053 – 489) 2029

E-mail:

info-utnieuws@utwente.nl

Adreswijzigingen:

Administratie-UTNieuws@utwente.nl

Internet:

<http://www.utnieuws.nl>

Twitter:

@UTNieuws

Redactie:

Ditta op den Dries (hoofdredacteur), Rense Kuipers, Paul de Kuyper, Maaïke Platvoet, Sandra Pool

Vaste medewerkers:

Marloes van Amerom, Marije ten Böhrer, Kitty van Gerven, Robbin-Jan Haar, Dennis Hans, Egbert van Hatten, Jasmijn Kol, Olaf de Kruijff, Eymeke Lobbezoo, Michaela Nesvarova, Rubina Oliana, Mariska Roersen, Michiel Schuhmacher, Mart Rozema, Jellien Tigelaar, Peter Wolbers.

Foto's:

Rikkert Harink, Arjan Reef, Gijs van Ouwkerk.

Redactieraad:

drs. J.W.D. ter Hellen, dr.ir. D. Lutters, prof. dr. A. Need, dr. O. Peters (voorzitter).

Advertenties:

Bureau Van Vliet BV, tel. 023 – 5714745, e-mail: zandvoort@bureauvanvliet.com

Vormgeving en realisatie:

SMG Groep, www.smg-groep.nl

Copyright UT-Nieuws:

Auteursrecht voorbehouden. Het is verboden zonder toestemming van de hoofdredacteur artikelen schema's foto's of illustraties geheel of gedeeltelijk over te nemen en/of openbaar te maken in enigerlei vorm of wijze.

"Wonder if cars could be powered by coffee?"

Arthur Kay, co-founder and CEO of bio-bean and winner of the Postcode Lottery Green Challenge 2014

Are you a sustainable entrepreneur with an innovative business plan that helps combat climate change? Sign up for the **Postcode Lottery Green Challenge** and you could win **€500,000** to take your plan to the next level, creating a fairer, greener world for everyone.

Deadline for entries is 1st June 2015.

Find out more at www.greenchallenge.info

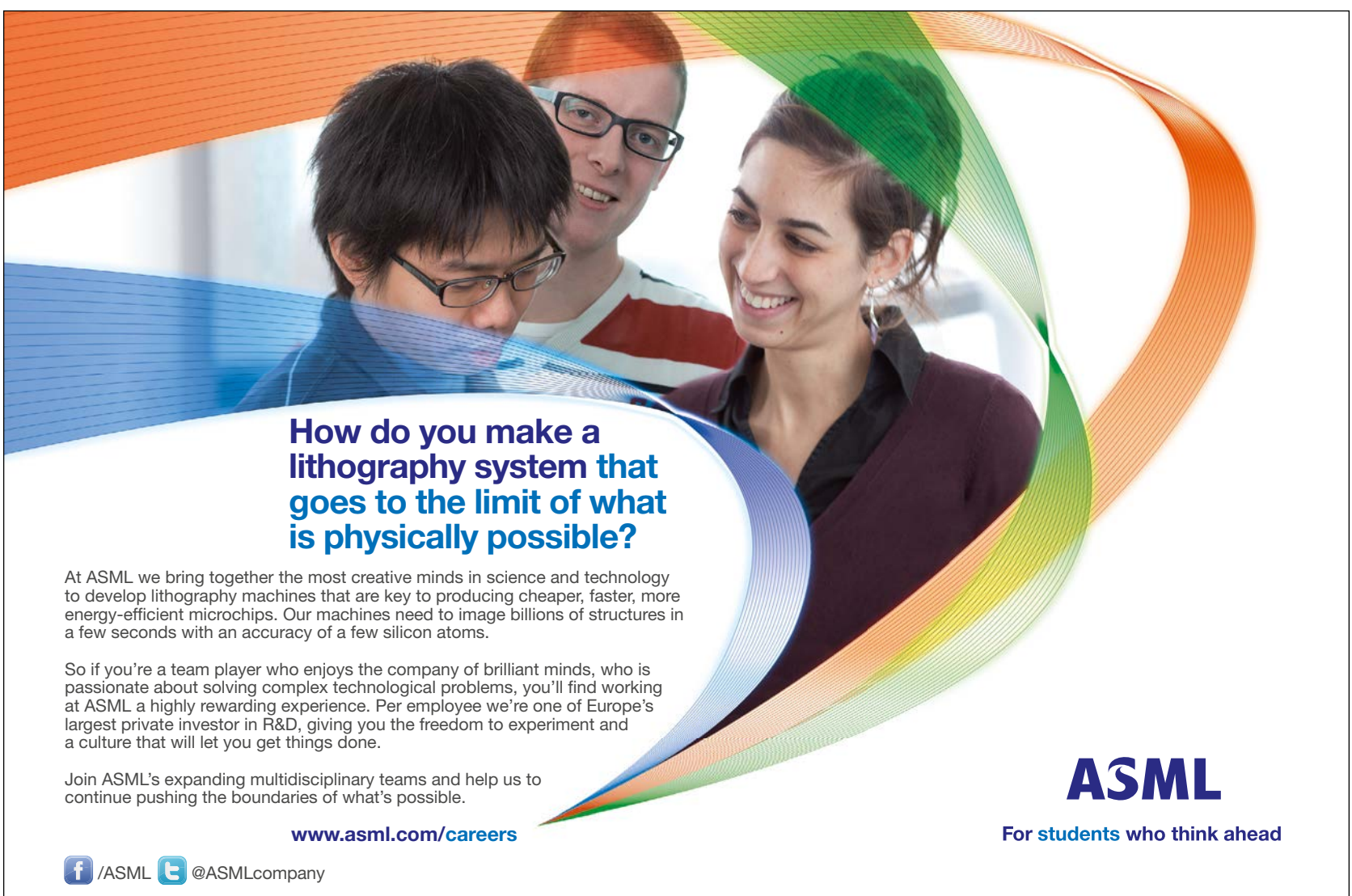
PITCH YOUR SUSTAINABLE BUSINESS PLAN TO WIN €500,000

sign up at www.greenchallenge.info

**POSTCODE
LOTTERY**

**GREEN
CHALLENGE**

Encouraging change.

How do you make a lithography system that goes to the limit of what is physically possible?

At ASML we bring together the most creative minds in science and technology to develop lithography machines that are key to producing cheaper, faster, more energy-efficient microchips. Our machines need to image billions of structures in a few seconds with an accuracy of a few silicon atoms.

So if you're a team player who enjoys the company of brilliant minds, who is passionate about solving complex technological problems, you'll find working at ASML a highly rewarding experience. Per employee we're one of Europe's largest private investor in R&D, giving you the freedom to experiment and a culture that will let you get things done.

Join ASML's expanding multidisciplinary teams and help us to continue pushing the boundaries of what's possible.

www.asml.com/careers

ASML

For students who think ahead

 /ASML @ASMLcompany

100% KLIMAATNEUTRAAL DRUKWERK BIJ DE SMG GROEP!

Bij de productie van druk- en printwerk komt CO₂ vrij. De SMG Groep compenseert deze onvermijdelijke uitstoot, via een project van de Climate Neutral Group, in Kenia. Hier worden houtovens ontwikkeld en gedistribueerd. Koken op deze ovens vervangt het traditionele koken op open vuur. De oven verbruikt veel minder brandstof en heeft nauwelijks rookontwikkeling. Door het gebruik van deze houtoven wordt een aanzienlijke reductie van CO₂-uitstoot gerealiseerd en tegelijkertijd ontbossing voorkomen. Daarnaast wordt ook de kwaliteit van leven van de gezinnen die een houtoven gebruiken sterk verbeterd. Het inademen van grote hoeveelheden rook is vanzelfsprekend zeer schadelijk voor de gezondheid. Om aan voldoende hout te komen liepen de vrouwen dagelijks vaak afstanden van wel 15 kilometer. Tijd voor werken, huishoudelijke zaken en kinderen opvoeden werd hierdoor zeer beperkt. De houtovens zijn ontwikkeld in samenwerking met de lokale bevolking. Ook de productie en verkoop vinden lokaal plaats, waardoor werkgelegenheid, lokale economie en kennisontwikkeling wordt gestimuleerd. Neem voor meer informatie contact op met Evert Feith, 06 53213353, e.feith@smg-groep.nl

Of kijk voor meer informatie op:
www.climateneutralgroup.com
www.cleancookstoves.com

www.smg-groep.nl

SMG Groep Hasselt - Randweg 12, 8061 RW Hasselt, 038-4778877 • SMG Joure - Nipkowsing 1a, 8501 ZH Joure, 0513-630630 • EGA Mail - Minden 16, 7327 AW Apeldoorn, 055-5390150

